

1. І було мені слово Господнє таке:

2. Що це вам, що ви складаєте приповідку на Ізраїлеву землю, говорячи: Батьки їли неспіле, а оскома в синів на зубах!

3. Як живий Я, говорить Господь Бог, не будете вже складати тієї приповідки в Ізраїлі!

4. Тож усі душі Мої: як душа батькова, так і душа синова Мої вони! Душа, що грішить, вона помре.

5. А чоловік, коли він справедливий, і робить право та справедливість,

6. на горах жертвенного не їсть, і очей своїх не зводить до божків Ізраїлевого дому, і жінки свого ближнього не занечищує, а до жінки в часі її нечистоти не наближується,

7. і нікого не тисне, боржникові заставу його конче звертає, грабунку не чинить, хліб свій дає голодному, а голого покриває одежею,

8. на лихву не дає, а відсотків не бере, від кривди відвертає руку свою, чинить правдивий суд поміж чоловіком та чоловіком,

9. уставами Моїми ходить, а прав Моїх дотримує, щоб чинити правду, справедливий такий конче буде жити, говорить Господь Бог!

10. А як породить він сина насильника, що кров проливає, і робить хоч тільки одне з того,

11. чого він усього того не робив, а також на горах жертвенне їв, і жінку свого ближнього занечищував,

12. убогого й бідаря утискав, грабунки чинив, застави боржникові не звертав, і до божків зводив свої очі, гидоту робив,

13. на лихву давав, і відсоток брав, то чи буде він жити? Не буде він жити! Він усі ті гидоти чинив, він мусить конче померти, кров його буде на ньому!

14. А ось породив він сина, і той побачив усі гріхи свого батька, які той робив, і хоч бачив, та не робив, як той:

15. на горах жертвенного не їв, і очей своїх до божків Ізраїлевого дому не зводив, жінки свого ближнього не занечищував,

16. і нікого не утискав, застави у застав не брав, і грабунку не чинив, хліб свій голодному давав, а голого одежею покривав,

17. від кривди свою руку відвертав, лихви та відсотків не брав, права Мої чинив, уставами Моїми ходив, такий не помре за провину свого батька, він конче буде жити!

18. Батько ж його, за те, що утиском тиснув, грабунком грабував брата, і що недобре чинив серед народу свого, то ось він помре за провину свою!

19. А скажете ви: Чому той син не поніс провину за батька? Але ж син той чинив право та справедливість, дотримував усі устави Мої й виконував їх, він конче буде жити!

20. Та душа, що грішить, вона помре. Син не понесе кари за батькову провину, а батько

не понесе за провину синову, справедливість справедливого буде на ньому, а несправедливість несправедливого на тому буде.

21. А коли б несправедливий відвернувся від усіх гріхів своїх, яких наробив, і виконував усі устами Мої, і робив право та справедливість, буде конче він жити, не помре!

22. Усі його гріхи, які наробив він, не згадаються йому, він буде жити в своїй справедливості, яку чинив!

23. Чи Я маю вподобання в смерті несправедливого? говорить Господь Бог, чи ж не в тому, щоб він повернувся з доріг своїх та й жив?

24. А коли б справедливий відвернувся від своєї справедливости й став робити кривду, усі ті гидоти, які робить несправедливий, то чи такий буде жити? Усі справедливості його, які він робив, не згадаються, за своє спроневірення, що він спроневірив, і за гріх свій що згрішив, за них він помре!

25. А ви кажете: Неправа Господня дорога! Послухайте но, доме Ізраїлів, чи ж дорога Моя неправа? Чи не ваші дороги неправі?

26. Коли б справедливий відвернувся від своєї справедливости й чинив кривду, і за те помер, то він помре за кривду свою, яку він чинив.

27. А коли б несправедливий відвернувся від своєї несправедливости, яку він чинив, і чинив би право та справедливість, він душу свою при житті збереже.

28. І коли б він побачив, і відвернувся від усіх своїх гріхів, які він чинив, то конче буде він жити, не помре!

29. А Ізраїлів дїм каже: Неправа Господня дорога! Чи ж Мої дороги неправі, доме Ізраїлів? Чи ж то не ваші дороги неправі?

30. Тому буду судити вас, доме Ізраїлів, кожного за дорогами його, говорить Господь Бог. Покайтеся, і відверніться від усіх ваших гріхів, і не буде вам провина на спотикання!

31. Поскидайте з себе всі ваші гріхи, якими ви грішили, і створіть собі нове серце та нового духа! І нащо маєте померти, Ізраїлів доме?

32. Бо не жадаю Я смерти помираючого, говорить Господь Бог, але покайтеся та й живіть!